

LITERATURA POSTERIOR Á
GUERRA CIVIL ESPAÑOLA
(1939-1975)

A Guerra Civil

.1936-1939

.Trauma social, pero tamén económico e político.

.Imponse o Franquismo.

Anos 40. Literatura existencial

- Moitos autores emigran: literatura do exilio e da emigración (Castelao, Blanco Amor, Luis Cernuda...).
- Imponse a censura e a autocensura.
- Os autores e autoras se preguntan o por que da existencia.
- Narradores/as: Camilo José Cela (*La familia de Pascual Duarte*), Carmen Laforet (*Nada*), Miguel Delibes (*La sombra del ciprés es alargada*)...
Novelas con personaxes frustradas, vidas amargas, tristes, non hai futuros posibles.
- Poetas: Dámaso Alonso (*Los hijos de la ira*).

Anos 50. Literatura social

- .Os autores deben empregar a argucia para evadir a censura.
- .Adóptase unha actitude de compromiso cara a realidade: a literaturaponse ao servizo dunha causa.
- .As obras: sencillas, críticas, aparentemente obxectivas.
- .Autores/as: Rafael Sánchez Ferlosio (*El Jarama*), Carmen Martín Gaité (*Entre visillos*), Camilo José Cela (*La colmena*), Gabriel Celaya, Blas de Otero, Antonio Buero Vallejo (*Historia de una escalera*).

Anos 60. Literatura experimental

- .Os autores e autoras amosan cansancio con respecto do realismo social. Existe o desexo de tratar, de novo, á literatura coma un arte e un xogo e, polo tanto, de experimentar con ela, máis aló de empregala coma unha ferramenta de denuncia social.
- .Percíbese a influencia dos autores hispanoamericanos.
- .Obras: empréganse novas técnicas, se desordenan os feitos, uso do monólogo interior...
- .Autores: Miguel Delibes (*Cinco horas con Mario*); Luis Martín Santos (*Tiempo de silencio*).

Anos 70.

- .Diversidade de temas e obras.
- .Trala fin do Franquismo, a liberdade inunda tamén a literatura.